

ODE ALCAICA,
 QVAM
 MEMORIAE
 GENEROSAE ET NOBILISSIMAE OMNIBUSQVE
 SUI SEXUS VIRTUTIBUS
 DECORATISSIMAE FOEMINAE,
 SOPHIAE DE PONIKAU
 NATAE SPORIAE,
 DOMINAE in Bombsen/Wauenhoff
 & Schönborn / c.
 SACRAM
 & Observantiae erga Generosissimam Familiam Suae
 TESTEM
 ESSE VOLUIT
 CHRISTIAN-FRIDERICUS Franckenstein/
 PROF. PUBL.

LIPSIÆ,

LITERIS SPÖRELIANIS,

ANNO MDC LXXIV.

Lugubre Carmen Melpomene dabis !

Vocesqve tristes & qverulos sonos

Effunde Musa, luctuosa

Pectora concutiente thyrso :

Scatere mandes lumina flumine,

Et corda curis: syndone planctibus

Deterge palpebras madentes

Et caput alticoma cupresso

Obnube lugens. Scilicet exitus

Expectat omnes: Ibimus, ibimus

Omnes: per orbem qvique exstat

Transvehitur Stygiâ carinâ,

Vel nunc vel olim. Cernis ut Æolus

Sylvas citato corripit impetu ?

Cernis per agros perq; fruges

Ut rapidis ruit Ister undis ?

Tali triformis se quoque proripit

Latona cursu: Quæ Fidei immemor

Morumqve Fortunæqve terris

Fert tacitam sine fronde taxum.

Non si trecenis difficilem bubus

Plutona places, si sterilem feras

Vaccam Dianæ, sustinebis

Indomitas cohibere Parcas.

Ergone

Ergone pulchram cæsariem Tibi
Vis sæva fati, parcere nescia,
O STELLA SEXÛS FOEMININI
PRAERADIANS, SOPHIE, recídit?

Qvàm multa virtus, quæ Pietas Tibi
Morumqve splendor, qvi Pudor adfuit?
An conjugì quondam sacratæ
Dextra fidesqve parem videbunt?

Non ordo Avorum, non Genus inclytum?
Non nota terris maxima Nomina,
Sortisqve dona blandientis
Vim poterant inhibere Fati?

Ut FILIORUM nobile PAR gemit,
Et voce Matrem ter vocat ultimâ?
Suspirat altè, lugubresqve
Dat sonitus, revocatqve Matrem

COSPOTHIANI quæ Thalami decus
Et lumen audit. Fallor an ipsemet
Suspiriis commotus Ejus
Ingemuit SOPHIÆQVE planctus

Perfolvit HEROS? Tota domus dolet:
Singultit undis Nereidum cohors:
Tristesqve casus & sinistram
Rura dolent crepuisse Taxum.

At, quam supernis sedibus addidit
Virtus, scelestis præcipitem procul
Furata terris, illa planctus
Et gemitus meruisse Vobis

Est

IX 21 3985

Est visa? pronis illa volatibus
Spernens caducas, quas colimus, domos,
Invasit Arces, quâ decemplex
Itque redivitque subinde gyros.

Hic vel supremi Numinis in sinu,
Jacet reclinis, serpere nubilo
Crasso vel obscurum stupefcit,
Quicquid habet spetiosa Tellus.

Hæc cogitabis, qui SOPHIEN doles,
Luctumque franges. Protenus expedi
Mortalitatis nube mentem,
Et poteris domuisse Fatum!

III

VDT7

ML

ODE A
 QUAM
 MEM
 GENEROSÆ ET NOBIL
 SUI SEXUS
 DECORATISSIM
 SOPHIÆ DE
 NATÆ S
 DOMINÆ in B
 & Schön
 SAC
 & Observantiæ erga Gen
 TES
 ESSE V
 CHRISTIAN-FRID
 PROF

QVE
 AU
 ff
 stein/

d.